

Свідчення на користь вибору моделі TGARCH говорить про асиметричність та нелінійність ринкової реакції на нову інформацію (основним драйвером чого є, на наше переконання, психологічний ефект учасників ринку), а саме:

- на знецінення гривні ринок реагує більш суттєвим зростанням волатильності, аніж на її укріплення;
- чим більше ринкові коливання (більш " новою " є інформація, що надходить на ринок), тим сильніше росте волатильність.

Список використаних джерел:

1. Bollerslev, T. (1986), Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedasticity 1986, Journal of Econometrics, 31, 307–327
 2. Glosten, L.R., Jagannathan, R. and Runkle, D.E. (1993), On the Relation between the Expected Value and the Volatility of the Nominal Excess Return on Stocks, Journal of Finance, 48(5), 1779–1801
 3. Hentschel, L. (1995) All in the family nesting symmetric and asymmetric GARCH models. Journal of Financial Economics, 39(1):71–104, 1995
- Ghalanos, A. (2018). rugarch: Univariate GARCH models. v. 1.4-0

УДК 338.4:[658:005.5]

Овчарук В.В.

к.е.н., доцент, доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

Проблеми розвитку систем адміністрування на вітчизняних підприємствах

Управління процесами адміністрування на підприємствах виникло як об'єктивна необхідність бізнесу. Водночас, і надалі слід говорити про чималу частку керівників українських компаній, які ігнорують цей аспект управління. Багато в чому ця проблема зумовлена доволі опосередкованим впливом систем адміністрування на фінансові показники діяльності. Цікавим є те, що найменшу увагу цій проблемі приділяють керівники і власники малих підприємств, які або

лише формуються у бізнес-середовищі, або працюють на вузькому сегменті внутрішнього ринку. Такі компанії не мають досвіду роботи на великих ринках, виготовляють обмежений асортимент продукції, не ставлять перед собою амбітних цілей, а відтак – не розглядають можливості побудови і використання дієвих систем адміністрування. У цьому контексті набагато краща ситуація з процесами адміністрування в організаціях, які виходять на зарубіжні ринки або вже там працюють, у т.ч. євроінтегруються. Це, здебільшого, середні та великі українські компанії, що перебувають на стадії зростання, активно розвиваються, захоплюють нові ринки, тому й розуміють необхідність адміністрування для забезпечення цілеспрямованого та оперативного впливу керівної системи на керування за усіма етапами технології управління.

Побудова і використання систем адміністрування в управлінні вітчизняними підприємствами часто здійснюється без дотримання принципу системності. Особливо ця проблема характерна в умовах залучення нових елементів у такі системи – нерідко керівники українських компаній не до кінця розуміють, які заходи їм слід вжити для виведення систем адміністрування на якісно новий рівень. Як наслідок, попри т. зв. вдосконалення зазначених систем їхній рівень корисності не лише не підвищується, а навпаки – може і погіршуватись. У цьому контексті часто стають неефективними нові регламенти, помилково обраний виконавець окремих етапів робіт, некоректно сформовані завдання тощо. Зазначене характерне нерідко для суб'єктів господарювання з низьким рівнем сформованості процесів управління загалом.

Результати вивчення теорії і практики дають змогу зробити висновок про те, що для вітчизняних суб'єктів господарювання не є характерною цілісність процесів формування і використання систем адміністрування в управлінні. У цьому контексті часто трапляється так, що у компаніях чітко виокремлюються налагоджені окремі процедури адміністрування, які, здебільшого, не транспонуються у процеси. Інша проблема полягає в тому, що на багатьох підприємствах структурованими та ефективними є перш за все процеси

адміністрування вищого рівня, у той час як процесам адміністрування нижчих рівнів приділяється лише фрагментарна увага.

Наступним істотним недоліком систем адміністрування вітчизняних підприємств, як свідчить вивчення теорії і практики, є порушення етапності процесів у межах таких систем. Зокрема, часто на практиці трапляється так, що керівниками хаотично впроваджуються регламенти чи застосовується відповідне програмне забезпечення. Тим самим, має місце відсутність очікуваного ефекту, а окремі роботи щодо вдосконалення систем адміністрування припиняються вже на ранніх стадіях реалізації відповідного проекту.

Низький рівень розвитку систем адміністрування на вітчизняних підприємствах зумовлений багато в чому і браком часу, несумлінним виконанням працівниками своїх посадових обов'язків, а також низьким рівнем компетентності керівників різних рівнів управління. Серед інших причин у зазначеній сфері за результатами виконаних досліджень варто виокремити такі: низький рівень компетентності працівників керованої підсистеми управління; низький рівень підтримки з боку керівників інституційного рівня управління щодо побудови, впровадження й удосконалення систем адміністрування; низький рівень розвитку ринкового попиту на використання систем адміністрування з боку бізнес-середовища; виключно формальне впровадження принципів адміністрування та визначення параметрів відповідних систем; «відірваність» систем адміністрування від систем менеджменту суб'єктів господарювання загалом; низький рівень залучення у процеси побудови і використання систем адміністрування усіх ключових стейкхолдерів; недооцінка важливості інтегрування систем адміністрування у систему управління компанії загалом тощо.

Чи не найкращі кількісні та якісні характеристики систем адміністрування на вітчизняних підприємствах, які у своїй діяльності повністю чи частково використовують іноземний капітал. Такі компанії часто є лідерами у своєму ринковому сегменті та їхній успішний досвід адміністрування

використовують інші суб'єкти ринку. Попри це, в умовах сьогодення все ж більшість українських суб'єктів господарювання не має внутрішньої потреби у радикальній перебудові систем управління з акцентом на впровадження технологій адміністрування. Лише невелика їхня частка цілеспрямовано робить зусилля у напрямку не формального використання цих технологій, а усвідомлює необхідність забезпечення високого рівня їхньої ефективності для покращення конкурентного становища як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках.

УДК 658.168

Пінчук С.С.

*к.е.н., доцент кафедри
фінансів і кредиту ДУІТ*

**Фінансовий контролінг в системі антикризового управління
підприємством**

В системі антикризового управління будь-якого підприємства найбільш складним і відповідальним аспектом є управління фінансами, що постійно вимагає пошуку та впровадження нових інструментів, способів, фінансових технологій управління до яких можна віднести контролінг. Виступаючи складною системою, контролінг включає елементи і обліку, і фінансового контролю, і аудиту, і программно-цільового планування, і бюджетування що дає можливість створити інформаційну модель об'єкта управління.

Система контролінгу у корпоративних організаціях – це своєрідний механізм, який забезпечує цілісний процес аналізу ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства, оцінку відхилень фактичних даних (якісних і кількісних показників) від запланованих під впливом чинників зовнішнього та внутрішнього середовища та розробку і реалізацію комплексу сукупності управлінських заходів спрямованих на формування своєчасних